

19953

Wijziging van de Wet op de rechterlijke organisatie (verkorte uitspraak Hoge Raad)

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR JUSTITIE¹

Vastgesteld 19 april 1988

Het voorbereidend onderzoek gaf aanleiding tot het formuleren van de volgende opmerkingen en vragen.

De leden van de **C.D.A.**-fractie hadden met interesse kennis genomen van het onderhavige wetsvoorstel, dat beoogt een bijdrage te leveren aan het functioneren van de Hoge Raad als centrale rechter inzake het bewaken van de rechtseenheid en het leiding geven aan de rechtsontwikkeling enerzijds en betreffende het toezicht op een behoorlijke procesvoering anderzijds. Deze leden stelden vast dat deze bijdrage noodzakelijk wordt geacht in verband met de voortgaande stijging van de werklast en de daaruit voortvloeiende achterstanden bij de afdoening van zaken.

De aan het woord zijnde leden hadden kunnen vaststellen dat in de afgelopen jaren meerdere personele en organisatorische maatregelen zijn genomen om aan de stijgende werklast het hoofd te kunnen bieden.

Dezelfde leden waren van oordeel dat er gegronde redenen in het functioneren van de Hoge Raad zelve als centrale rechter, alsook in het budgettaire vlak gelegen zijn, waarom een voortgaande personele uitbreiding niet aangewezen is. Dit klemt, zo meenden deze leden, te meer nu, blijkens de memorie van toelichting moet worden vastgesteld dat er tussen de bij de Hoge Raad aangebrachte zaken een niet onbelangrijk aantal is, waarbij zoals eveneens in de memorie van toelichting wordt gesteld, het cassatieberoep in wezen beoogt de kansen van het geding te doen keren door het opmerken van middelen die geheel zijn toegesneden op de omstandigheden van het concrete geval.

Gelet op de, in verband met de stijgende werklast daaromtrent in de memorie van toelichting vermelde cijfers, gedurende een groot aantal jaren kan bepaaldelijk niet eens gesproken worden van een argumentatie op grond van de «waan van de dag».

Daarbij hadden de aan het woord zijnde leden er kennis van genomen dat de minister van Justitie, gelet op het negatief oordeel over het concept-wetsvoorstel van de Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, het onderhavige voorstel eerst na ampele overweging, in procedure heeft gebracht. Van belang achtten deze leden thans met name de vraag of het onderhavige voorstel inderdaad een betekende bijdrage kan leveren aan het naar behoren blijven uitoefenen door de Hoge Raad van zijn taken als centrale rechter. Daarbij gaat het naar het

¹ Samenstelling: Wagemakers (CDA), (voorzitter), Glasz (CDA), Fleers (CDA), Mastik-Sonneveldt (PvdA), Mw. J. H. B. van der Meer (PvdA), Van Veldhuizen (PvdA), Heijne Makkreel (VVD), Talsma (VVD), Glastra van Loon (D66), Barendregt (SGP), De Gaay Fortman (PPR), Mw. Van Leeuwen (PSP), Schuurman (RPF), Mw. Bolding (CPN), Van der Jagt (GPV)

oordeel van deze leden met name ook om het punt of bij een afweging tussen enerzijds de stijgende werklust en anderzijds de gevolgen van het wetsvoorstel voor de taak van de Hoge Raad ten aanzien van die zaken waarop het wetsvoorstel betrekking heeft, het wetsvoorstel, gelet op de taken van de Hoge Raad een zodanige aantasting daarvan betekent of kan betekenen, dat dit consequenties behoort te hebben voor het oordeel ten aanzien van het wetsvoorstel. Bij de beoordeling van die vraag hadden de aan het woord zijnde leden overwogen, en achtten zij belangrijk, dat in alle gevallen behandeling van de zaken blijft plaatsvinden en dat het wetsvoorstel zich naar het oordeel van deze leden bepaalt en beperkt tot de mogelijkheid van een verkorte motivering, indien de Hoge Raad tot de bevinding komt dat een aangevoerde klacht niet tot cassatie kan leiden en er tevens geen rechtvragen aan de orde zijn die uit een oogpunt van de rechtszekerheid of de rechtsontwikkeling de Hoge Raad tot een beantwoording daarvan behoren te brengen.

Gaarne vernamen deze leden in dit verband de opvatting van de regering over de in het artikel (in NJB 19 maart 1988) van mr. B. F. Keulen gemaakte opmerkingen over de onduidelijkheid omtrent de mogelijke uitleg van het woord «noot» in het voorgestelde artikel 101a, uit een oogpunt van «inperkende waarde».

Tenslotte werden dezelfde leden gaarne nog geïnformeerd over de bij aanvaarding van het onderhavige wetsvoorstel te verwachten kwantitatieve bijdrage aan de vermindering van de thans bestaande werklust, met name ook in welke betekende mate mag worden verwacht dat achterstanden bij de drie kamers worden teruggebracht.

De leden van de fractie van de **P.v.d.A.** hadden geen bezwaren tegen dit voorstel van wet.

Zij zouden graag van de minister willen vernemen of hij inzicht kan verschaffen in het aantal in 1987 aan de Hoge Raad aangeboden zaken. Verder waren deze leden benieuwd te vernemen of er in de gesprekken met de Hoge Raad enige inschatting aan de orde is geweest met betrekking tot de effectiviteit van het hiervoor liggende instrument, met andere woorden of er enige inschatting is gemaakt, hoe globaal ook, van het percentage zaken waarin gebruik zou kunnen worden gemaakt van de hiervoor liggende regeling.

De voorzitter van de commissie,
Wagemakers

De griffier van de commissie,
Dijkstra-Liesveld